

چون نفس‌های خود را به اطاعت راستی طاهر ساخته‌اید تا محبت برادرانه بی‌ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از دل به شدت محبت بنمائید. اول پطرس ۱: ۲۲

آیا بزرگ‌ترین احکام شریعت را به خاطر دارید؟ همان احکامی که مسیح به عنوان خلاصه شریعت یا چکیده تمام تورات و صحف انبیا اعلام کرد؟ بله، منظورم همان محبت کردن به خدا با تمام دل، جان و فکر و دوست داشتن همسایه‌مان مانند خودمان است (متی ۲۲: ۳۷-۴۰). درک صحبت پطرس در این آیه بدون در نظر داشتن این سخن مسیح، بسیار دشوار است.

با خواندن این آیه به نظر می‌رسد که پطرس می‌گوید ما نفس یا جان خود را با اطاعت کردن از راستی طاهر ساخته‌ایم تا بتوانیم محبت برادرانه بی‌ریا داشته باشیم. بله در عمل همین طور است. اطاعت از راستی نتیجه‌ای جز این نمی‌تواند در پی داشته باشد.

راستی یا حقیقت چیست؟ چه چیزی را می‌توان حقیقت نامید و از آن اطاعت کرد؟ مسیح در دعای خود برای شاگردان در انجیل یوحنا ۱۷: ۱۷ مستقیماً می‌گوید «کلام خدا راستی است». از طرفی خود عیسای مسیح هم کلام خدا است (یوحنا ۱: ۱ و ۱۴). بنابراین اطاعت از کلام نوشته شده خداوند و پیروی از کلام مجسم شده او، جان یا نفس ما را پاک می‌سازد. به گفته پطرس، برای نشان دادن محبت برادرانه صمیمی و بی‌ریا، به این نوع پاکی نیاز داریم.

زمانیکه تولد روحانی در ما به انجام می‌رسد و شریعت خداوند در قلبمان حکاکی می‌شود، لزوماً تمام رفتارها، عادت‌ها، صحبت‌ها و ... در یک آن و به صورت خودکار تغییر نمی‌کند. ممکن است بسیاری از رفتارهای ما ناپسند باشند ولی متوجه ناشایسته بودنشان نباشیم! ممکن است رفتاری خاص در فرهنگی که با آن رشد کرده‌ایم محبت تعریف شده باشد ولی از نظر خداوند، محبت محسوب نشود!

به عنوان مثال همگی می‌دانیم که دروغ گفتن، گناه است. دروغ گفتن در «ده فرمان» و همچنین در عهد جدید منع شده است. از طرفی می‌توان گفت این عمل در هیچ فرهنگی به عنوان عملی شایسته تعریف نشده است ولی در برخی طرز فکرها، فرهنگ‌ها و حتی مذاهب، موضوعی به نام «دروغ مصلحتی» یا «تقیه» وجود دارد که به احتمال زیاد شما نیز با آن آشنا هستید. شخصی

مانند ما که با چنین پیش‌زمینه‌ای رشد کرده، ممکن است در ابتدا متوجه «گناه بودن» این عمل نشود و آن را انجام دهد ولی با مطالعه کلام خدا متوجه می‌شود که دروغ، دروغ است و برای تشخیص مصلحت، باید به عیسای مسیح مراجعه کرد. مثال‌هایی مانند این را می‌توان در همه ابعاد زندگی پیدا کرد که برای درک و رفع کردنشان نیاز به مطالعه کتاب مقدس و اطاعت از آن وجود دارد.

اکنون بیائید کمی به خود و دنیای اطرافمان نگاه کنیم. آیا تا به حال دیده‌اید که شخصی برای نفع شخصی خود به شخصی دیگر محبت کند؟ مهمان‌نوازی یکی از راه‌های نشان دادن محبت در فرهنگ ما است و ما با آن کاملاً آشنا هستیم. کتاب مقدس نیز آن را به عنوان یک عمل محبت‌آمیز تأیید می‌کند. با این حال آیا تاکنون دیده‌اید که کسی فقط برای ظاهرسازی و از روی ریا، شخص یا گروهی را به میهمانی دعوت کند و به دنبال هدفی به جز نشان دادن محبت باشد؟ آیا تاکنون خودتان مرتکب چنین رفتار یا رفتارهایی مشابه شده‌اید؟ آیا می‌توانید به آنانی که به شما آزار رسانده‌اند، محبت بی‌ریا نشان دهید؟ آیا ... ؟

اطاعت از راستی، این بخش از زندگی روزانه ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد. محبت عملی، بی‌ریا، صمیمانه و برادرانه به افرادی که اطرافمان هستند، نمایانگر محبتی است که در قلبمان و با تمام فکر و جان، به خدای خودمان داریم. اطاعت کردن از راستی باعث می‌شود ناراستی‌هایی که در زندگی‌مان وجود دارد به آرامی نمایان شده، با قدرت روح القدس از زندگی‌مان رخت بکنند تا بتوانیم محبت واقعی را در رفتارمان نمایان سازیم. این همان روند مقدس شدن است که از لحظه تولد روحانی تا آخرین روز حیات جسمانی‌مان ادامه خواهد داشت.

پدر آسمانی! اعتراف می‌کنم که بارها با اطاعت از ناراستی، مرتکب گناه شده‌ام؛ گناه ریا، دروغ‌گویی، چشم‌چرانی، حسادت و... لطفاً مرا به خاطر گناہانی که در حضور تو انجام داده‌ام ببخش! لطفاً روح مرا تقویت کن تا بتوانم کلام زنده‌ات را اطاعت کنم. نیت‌های دلم را به حضورت می‌آورم! لطفاً آنها را تفتیش کن و ناخالصی‌ها و کثیفی‌های آن را برایم نمایان کن. کمکم کن تا بتوانم به دیگران محبت صمیمانه و بی‌ریا نشان دهم؛ همانطور که یگانه فرزندت، عیسای مسیح این کار را انجام داد! به نام عیسای مسیح، آمین!

